

for Ølskattelovens Vedkommende visse Betæneligheder, der gjorde, at det ikke blev sat ind. Derimod er, som nævnt af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper), noget tilsvarende sat ind i Loven om Tobaksafgiften, og jeg skal, naar jeg kommer dertil, tillade mig nogle Bemærkninger derom.

Lovforslaget om Afgift paa Vin er i det væsentlige bygget paa Loven om Tillægsafgift paa Spiritus, og det hedder ogsaa: Forslag til Lov om midlertidig Tillægsafgift for Vin. Der er en Bagatel, som jeg ikke skal rejse nogen Strid om, men dog bemærke, at medens der i Forvejen var en Afgift af Produktion af Spiritus, hvilken Afgift forhøjedes, er der jo ikke nogen saadan Forbrugsafgift paa Vin, saa at det altsaa er en ganske ny Afgift, her indføres. Jeg kan ikke se, at det drejer sig om noget Tillæg til en anden Afgift, for det er ikke en Told-sats, der indføres, det er ligefrem en Forbrugsafgift, der lægges paa Vinen for at hjælpe Staten til større Indtægter.

Ligesom ved Loven om Tillægsafgift paa Spiritus er Satsen sat lig med Detailprisen, altsaa til 100 pCt. af denne. Nede i Folketinget har man kvitteret de 50 pCt. for de billigere Varer, og det er jo, naar Statskassen kan bære det, og det i øvrigt findes rigtigt, kun behageligt, for saa vidt der er noget at faa at købe af den Slags, som denne Nedsættelse kommer til at gælde for, for man kan vel ikke tænke sig, at det hele er den rene Bluff, at der slet ikke mere er nogen Vin til 1½ Kr.? Thi saa vil Nedsættelsen kun komme de Beholdninger til gode, som i tidligere Tid er indkøbte af private, og som skal beskattes. Men her ved Vinafgiften er det jo ikke saaledes som ved Spiritusafgiften Detailprisen, der direkte skal lægges til Grund. Detailprisen skal, som det hedder, „være vejledende“. Det er Spiritusnævnet, det Nævn, som blev nedsat angaaende Afgiften paa Spiritus, der skal fastsætte den endelige Detailpris, det vil med andre Ord sige: fastsætte Skatten. Nu vil jeg sige i Almindelighed, at det er jo egentlig et ret farligt Princip at lade 5—6 Mennesker, eller hvor mange Spiritusnævnet bestaar af, være Skatteansættelere, og hvis Talen var om en Lov af blivende Karakter, tror jeg heller ikke, den højtærede Finansminister vilde være gaaet den Vej. Det har han vel kun gjort under Hensyn til, at det drejer sig om

en ganske midlertidig Foranstaltning, idet Loven skal udløbe med 1918. Jeg maa sige i denne Forbindelse, at jeg, der har den Ære at sidde i dette Spiritusnævn, og derigennem har haft Lejlighed til at se, hvorledes det har arbejdet med Loven af Marts Maaned, skønner ikke rettere, end at det har arbejdet saaledes, at der har været den mindst mulige Gnidningsmodstand. Spiritusnævnet har vist saa megen Imødekommen, som det vistnok har været muligt. Men det er jo kun de Folk, der sidder i Nævnet i Øjeblikket. Hvis Talen var om en Lov for en længere Aarrække, saa at Nævnets Medlemmer kunde skifte, ved man jo slet ikke, hvorledes dets Sammensætning vilde blive, og derfor kunde det tænkes, at det kunde komme til at virke mere i Strid og i Karambolage med dem, der skal erlægge Afgiften. Men da Talen kun er om en ganske midlertidig Foranstaltning, skal jeg paa dette Omraade kunne tiltræde det Forslag, som er stillet.

Maa jeg saa i Almindelighed sige om den Bestemmelse, Folketinget har indført, om Beskatning af privates Vinlagre, at den regner jeg ikke for saa forfærdelig meget. Har Folk Raad til at have Vin, har de maaske ogsaa Raad til at betale Afgiften; og dog er det ikke sikkert, at den Mand, som har Raad til at købe Vin til een Pris, har Raad til at blive ved med at drikke den til den dobbelte Pris, men han kan jo saa lade være med at drikke den. Men jeg ser i dette Forslag et nyt Slag imod den Del af Handelsstanden, som ernærer sig ved Vinhandelen, for der er ikke Tvivl om, at naar de Vinlagre, som maatte ligge hos private, bliver saa betydeligt fordyret, vil det absolut hemme Forbruget af Vin, og jo mere dette hemmes, des mere vil Vinhandlerne blive skadet i deres legitime Forretning. Hvis der ikke sker Efterbeskatning af disse Lagre, tør man nok gaa ud fra, at de vil blive brugt nogenlunde i samme Omfang som hidtil, og saa vil ogsaa Køberne paa den sædvanlige Turnus komme tilbage til deres Leverandør efter nye Forsyninger. Men naar de nu ved, at Vinen bliver saa meget dyrere, er det vel et stort Spørgsmaal, om de ikke holder igen; de kan ogsaa regne; naar de private paa tredie og fjerde Sal, i Stuen og paa anden Sal, helt igennem, bliver sat under Politikontrol, kan det godt være, at de tager lidt mindre